A°. 1809. N°. 11.

KONINKLIJKE COURANT.

Vrijdag *den 13 Januarij.*

HOLLAND.

AMSTERDAM *den 12 Januarij.*

BIJ decreet van den 9den dezer maand heeft Z. M. den ridder *Bordeaux*, thans raad van legatie aan het hof van St. Petersburg, benoemd tot Hoogstdeszelfs minister-plenipotentiaris bij Z. M. den Koning van Denemarken en Noorwegen, in plaats van den ridder *Meyners*, die, uit hoofde van den staat zijner gezondheid, zijn honorabel ontslag bekomen heeft.

Bij decreet van denzelfden dag heeft Z. M. tot Hoogstdeszelfs minister-plenipotentiaris bij Z. M. den Koning van Pruissen benoemd den staatsraad *Goldberg*, thans chargé-d'affaires bij hetzelve hof.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN brengt, hier mede, ter kennisse van de daar bij belanghebbenden, dat, ingevolge de wet van den 24sten december 1807, alle niet reeds ingezonden pretentien ten laste van het ministerie van binnenlandsche zaken voor den dienst van het jaar 1808, op poene van nulliteit, voor den 1sten april 1809, bij hetzelve ministerie moeten zijn ingegeven; dat wijders die pretentien behooren te zijn vervat in rekeningen of declaratien, voorzien van duplicaten, en de vereischte attestatien nopens derzelver deugdelijkheid.

De minister voornoemd,
A. TWENT.

Ingevolge autorisatie van Zijne Majesteit den Koning, brengt de ondergeteekende aide-des-ceremonies, als waarnemende de functien van request-meester, bij deze, ter kennisse van alle de genen, dien zulks mogt aangaan, dat voortaan alle requesten of verzoekschriften aan Zijne Majesteit, aan hem, in voornoemde qualiteit, op het paleis te Amsterdam, geadresseerd moeten worden.

H. J. VAN DOORN.

MIDDELBURG *den 4 Januarij.*

Door den landdrost van Zeeland is gedaan de navolgende bekendmaking:

De landdrost van Zeeland brengt, bij deze, ter kennis van alle de daarbij belanghebbenden, dat, ingevolge het decreet van Zijne Majesteit den Koning, van den 4den junij 1808, n°. 8, voortaan geene zaturdagsche marktdagen, in dit departement, zullen worden gehouden; en dat, mitsdien, de gewone wekelijksche markten, binnen de hieronder genoemde steden, in plaats van des zaturdags, alsnu zijn bepaald en vastgesteld op de navolgende dagen, te weten:

Binnen de stad Zierikzee,

wekelijks op donderdag, en voorts jaarlijks op denzelfden dag, drie weken voor paasschen, een paardenmarkt, mitsgaders in de laatste week van october, en in de twee eerste weken van november, een beestenmarkt.

Binnen de stad Tholen,

mede wekelijks op donderdag, en jaarlijks op denzelfden dag, in elk der drie eerste weken van de maand november, een beestenmarkt, blijvende voor het overige de markten, binnen dit departement, op den ouden voet.

Middelburg, den 3den January 1809.

De landdrost voornoemd,
A. VAN DOORN.

FRANKRYK.

BAYONNE *den 3 Januarij.*

Bij dien men aan onderscheiden brieven geloof mag slaan, was Z. M. de Keizer en Koning, den 27sten, te Rio-Secco, eene plaats, die vermaard is door de overwinning, welke de maarschalk Bessières, voorleden jaar, op de Spanjaarden heeft behaald. De maarschalk hertog van Dalmatien, (*Soult*) bevond zich te Carrion, eene kleine stad, gelegen in het koningrijk Leon. De Engelschen waren voortgerukt, in de hoop om de communicatie tusschen Madrid en Bayonne aftesnijden; maar er ontbrak weinig aan, of deze manœuvre was hen noodlottig geworden, en het is niet denkelijk, dat hunne armee zich zoo gemakkelijk uit de kwade pas zal redden, waarin zij zich heeft gewaagd, zoo slechts de sneeuw en de sleechte wegen, de bewegingen van de fransche armee niet belemmeren. Het hoofdkwartier der Engelschen was, zegt men, den 21sten in de stad Leon, maar alle hunne toebereidselen kondigden veeleer het voornemen aan, om te retireren, dan het verlangen om slag te leveren. Men wacht met ongeduld nadere berigten.

Z. M. de Koning *Joseph* is digt bij Madrid gebleven. Hij bewoont een lusthuis, hetwelk een uur van die stad is afgelegen.

De majoor *van Segur* maréchal-de-logis van het keizerlijk paleis, die eene zoo uitstekende dapperheid heeft betoond in de affaire van Somo-Sierra, en die aldaar verschillende zeer zware wonden heeft bekomen, gaat, zegt men, zijne herstelling in Parys afwachten. Men voegt er bij, dat hij door Z. M. is gelast, om er een groot getal spaansche vaandels naar toe te brengen.

Men bekomt immer meer belangrijke berigten, nopens de volksoproepingen, die men te Madrid heeft gedaan, tot het doen van den eed van getrouwheid aan Z. M. den Koning *Joseph*. De tusschentijd, die er verloopen is, van den 21sten december, het tijdstip waarin de Keizer is vertrokken om de Engelschen te gaan bevechten, tot aan den 24sten, den dag waarop die volks-oproeping is ten einde geloopen, maakt een belangrijk tijdpunt uit in de geschiedenis van Spanje. Verscheiden brieven van Madrid, die gister en heden zijn aangekomen, verhalen er omstandigheden van, welke wij ons haasten onzen lezeren mededeelen.

» Het gerucht, van het vertrek des Keizers, verspreidde zich, in den avond van den 21sten december, welhaast door Madrid. De inwoners hadden, des morgens, vele corpsen franschen zien defileren, en het ledig, hetwelk men ras in de stad bespeurde, was voldoende om te bewijzen, dat het grootst gedeelte der armee op marsch was. Daar men nu een diep stilzwijgen in acht nam, ten aanzien der oorzaak van dit zoo overhaast vertrek, schenen de inwoners in den beginne min of meer verwonderd, van, in zeker opzigt, aan hun zelven te zijn overgelaten."

» Dit was het oogenblik, waarin de zendelingen des vijands, natuurlijker wijze, tijdingen moesten verspreiden, die met het voorgevallene op dien dag overeenkomstig waren. En inderdaad werden 'er op dat ogenblik duizenderlei geruchten uitgestrooid; de ligtgeloovigheid van de aanhangers der insurgenten, zouden, bijaldien 'er nog in Madrid bestaan hadden, op eene ruwe proef zijn gesteld geweest. Men kan zich nimmer, dan in die ogenblikken van verwarring, voorstellen, welke ongerijmde tijdingen men alhier uitstrooijde, op het eerste oogenblik van het vertrek des legers. Men vroeg elkander zeer ernstig of 'er geene 40,000 mooren, tot hulp der insurgenten waren aangekomen; en deze vraag was nog bij lange de domste niet, die 'er gedaan is."

» Het is in deze omstandigheden, dat de opneming der stemmen, in alle de kwartieren van de stad, is ten uitvoer gebragt, en bij deze stemming, was de overgroote meederheid voor Z. M. den Koning *Joseph Napoleon*. Alle de muren van de hoofdstad waren beplakt met aanzeggingen van de alcades, inhoudende, dat, des anderendaags, den 23sten december, de eed der teekenaars, plegtiglijk in alle de respective kerspelen, zoude worden aangenomen. Eenige personen hadden den invloed van het geen den dag te voren was voorgevallen, gevreesd; maar deze kenden slecht den geest van het spaansche volk, hetwelk zoo standvastig is in deszelfs besluiten, als vurig en hartstogtelijk in deszelfs aandoeningen. De gehoorzaamheid des voorgaanden dags, kon vermoed worden door vrees te zijn voortgebragt; die van den volgenden dag was edeler, om dat zij volkomen vrijwillig was: zij werd bevestigd door de allergewigtigste bedenkingen, door het belang, het geluk, en den roem van het volk. Het verheven en te gelijk zoo redelijk antwoord van den Keizer, den 16den, aan de verschillende deputatien van Madrid, gedaan, was tegenwoordig voor den geest van alle burgers: zij herinnerden zich de gevaren, aan dewelke zijne zachtmoedigheid hen had onttrokken, en het schoone lot, hetwelk zijn genie hen had beloofd, en dewijl de algemeene en heerschende gevoelens der stad dankbaarheid en hoop waren, bleven de stemmen van het algemeen eenigezind, en de gestelheid der teekenaren barstte met grooten luister uit, bij het doen van den eed in de kerken. Wij hebben reeds gesproken van de grachf en den goeden geest, met dewelken deze plegtigheid door de gilden, door de raden, en door bijzondere personen van alle rangen en alle klassen, is volbragt."

» De ministers hebben zich gehaast den uitslag der verrigtingen, van den 22 en 23sten, aan den Koning te boodschappen, ten einde Z. M., zijnen doorluchtigen broeder daar van berigt konde doen toekomen."

» Den 24sten hebben alle de corporatien van de stad gevraagd, dat 'er eene nieuwe deputatie zoude gekozen worden, ten einde aan den Keizer het proces-verbaal van het geen er gebeurd was, aantebieden, en aan Hoogstdenzelven te betuigen, hoe belangrijk het moet zijn, dat Z. Keiz. Majesteit, met den

gersten, aan de wenschen, die op eene zoo plegtige wijze door de stad Madrid zijn uitgeboezemd, voldeed."

" Heden, den 25sten, betuigen alle de klassen luid het levendigste verlangen, om den Koning alhier te zien binnenkomen, van wien het der hoofdstad van zoo veel belang is, voortaan niet meer te zijn gescheiden."

(*Journal de l'empire van den 8 jan.*)

PARYS *den 7 Januarij.*

Alhier is publiek gemaakt het

EEN-EN-TWINTIGSTE BULLETIN DER ARMEE VAN SPANJE.

De Engelschen zijn den 29sten october in Spanje gekomen.

Zij hebben, in de maanden november en december, de armee van Galicien, te Espinosa, zien vernietigen; die van Estremadura, te Burgos; die van Arragon en Valencia, te Tudela, en die van reserve, te Somo-Sierra; eindelijk, zij hebben Madrid zien innemen, zonder eenige beweging te doen en zonder eene der spaansche armeeën te ondersteunen, hoewel eene divisie engelsche troepen voor dezelve van een groot nut zoude zijn geweest.

In de eerste dagen van de maand december vernam men, dat de kolonnen der engelsche armee in aftogt waren, en zich op Corunna rigtten, waar zij weder moesten inscheepen. Door nieuwe berigten vernam men vervolgens, dat zij hunnen aftogt gestaakt hadden, en dat zij den 16den van Salamanca vertrokken waren, om den veldtogt te openen. Sedert den 15den verscheen de ligte kavallerie voor Valladolid. De geheele engelsche armee trok den Duero over, en stootte, den 23sten, op het legercorps van den hertog van Dalmatien (*Soult*), bij Saldagna. Zoodra de Keizer te Madrid onderrigt werd van deze onverhoopte beweging der Engelschen, trok hij op, om hen den terugtogt aftesnijden en hen in den rug te vallen; maar, welken spoed de fransche troepen ook maakten, de overtogt des bergs van Guadarama, die met sneeuw bedekt was, de aanhoudende regens en de overstroomingen der vloeden, vertraagden twee dagen haren marsch.

Den 22sten was de Keizer uit Madrid vertrokken. Den 23sten was zijn hoofdkwartier te Villa-Castin; den 25sten, te Tordesillas, en den 27sten, te Medina del Rio-Seco.

Den 24sten, met het aanbreken van den dag, zette zich de vijand in beweging om den linkervleugel van den hertog van Dalmatien te overvlengelen; maar in den loop van den ochtend de beweging vernomen hebbende, die van den kant van Madrid gemaakt werd, stelde hij zich oogenblikkelijk in aftogt, verlatende dus die van zijne partij uit het land, waar van hij de gemoederen in beweging had gebragt, de overblijfselen der armee van Galicien, welke nieuwe hoop opgevat hadden, een gedeelte zijner hospitalen en bagage en een groot aantal achterblijvers. Deze armee was in dringend gevaar; twaalf uren oponthoud, en zij was voor Engeland verloren.

Zij heeft vele verwoestingen aangeregt: onvermijdelijk gevolg der geforceerde marschen van troepen, welke in aftogt zijn; zij heeft, waar zij doortrok, de dekens, ezels, muilezels en vele andere zaken medegevoerd; zij heeft een groot getal kerken en kloosters geplunderd. De abdij van Sahagun, die 60 geestelijken bevatte, en altijd door de fransche armee geëerbiedigd is geworden, is door de Engelschen verwoest: overal vlugtten de monnikken en de priesters op hunne aanmadering. Deze wanorden hebben het geheele land tegen de Engelschen ontstoken: het verschil van taal, zeden en godsdienst, heeft niet weinig toegebragt tot deze geestgesteldheid; zij verwijten den Spanjaarden, dat zij geene armee meer hebben, om bij de hare te voegen, en het engelsch gouvernement te hebben bedrogen; de Spanjaarden antwoorden hen, dat Spanje talrijke legers gehad heeft; maar dat de Engelschen dezelve hebben laten vernielen, zonder eenige poging te doen, om dezelve te ondersteunen.

In de jongstverloopen veertien dagen heeft men geen snaphaanschot gedaan; de ligte kavallerie heeft slechts eenige sabelhouwen gewisseld.

De generaal *Durosnel*, met 400 chevau-legers van de garde, viel bij invallenden nacht op eene engelsche kolon, welke op marsch was, aan, hieuw een groot getal er van neder, en verspreidde de grootste wanorde in die kolon.

De generaal *Lefebvre Desnouettes*, kolonel van de jagers van de garde, sedert twee dagen uit het hoofdkwartier afgezonden, met drie escadrons van zijn regiment, hebbende vele bagage, vrouwen en nakomers genomen, en de brug van den Exla afgebroken vindende, dacht, dat de stad Benavente ontruimd was; vervoerd door dat vuur, hetwelk men zoo dikmaals den franschen soldaat verweten heeft, trok hij, al zwemmende, de rivier over, om zich op die stad te werpen, alwaar hij de geheele kavallerie van de engelsche achterhoede vond; toen begon een langdurig gevecht van 400 man, tegen 2000. Eindelijk moest men voor de overmagt onderdoen: deze dapperen trokken de rivier weder over; een kogel doodde het paard van den generaal *Lefebvre Desnouettes*, zelf door een pistoolschot gekwetst, en die, te voet gebleven zijnde, gevangen werd genomen. Tien zijner jagers, welke insgelijks gedemonteerd waren, zijn ook gevangen gemaakt; 5 zijn verdronken, en 20 gekwetst. Deze schermutseling heeft de Engelschen moeten overtuigen, van 't geen zij van diergelijke lieden te wachten hebben in een' algemeenen slag. De generaal *Lefebvre* heeft, zonder twijfel, eene fout begaan, maar dezelve is die van een Franschman: hij moet, te gelijkertijd, bestraft en beloond worden.

Het getal der gevangenen tot op dit uur op den vijand gemaakt, en welke meestal uit enkele manschappen of achterblijvers bestaat, bedragt 300.

Den 28sten was het hoofdkwartier des Keizers te Valderas.

Dat van den hertog van Dalmatien (*Soult*), te Mancilla;

Dat van den hertog van Elchingen (*Ney*), te Villafer.

Van Madrid vertrekkende, heeft de Keizer den Koning *Joseph* benoemd tot zijn generalen luitenant, kommanderende het garnizoen van de hoofdstad; de leger-corpsen van de hertogen van Dantzig (*Lefebvre*) en van Belluno (*Victor*), en de divisien kavallerie van Lasalle, Milhaud en Latour-Maubourg, achtergelaten tot bescherming van het centrum.

Het weder is bij uitstek slecht. Op eene sterke koude zijn aanhoudende regens gevolgd. Wij lijden; maar de Engelschen lijden zeker veel meer.

(*Moniteur van den 8 jan.*)

OOSTENRYK.

TRIEST *den 25 December.*

Het russisch eskader ligt nog immer zeer gerust in onze haven.

Onze koophandel is in eenen grooten staat van stagnatie. Het meerendeel der huizen, die in koloniale goederen hebben gespeculeerd, zijn geheel geruineerd.

De tijding van de expeditie van Sicilië, die gister alhier is aangekomen, heeft, op de beurs, eene groote sensatie verwekt. Men weet, dat onze kooplieden vele zaken op Sicilië doen, en dat zij meestal de olie en de andere voortbrengselen van dat land inkoopen.

(*Journal de l'empire van den 8 jan.*)

WEENEN *den 28 December.*

De hof-courant behelst het volgende:

Z. K. M. van Westfalen heeft den kamerheer en geheimraad graaf van *Esterno* als buitengewoon gezant en gevolmagtigden minister bij dit keizerlijk koninklijk hof benoemd, in welke hoedanigheid hij, zondag den 25sten dezer, zijn eerste gehoor gehad heeft. Z. Keizerl. Koninkl. Apostolische Maj. heeft daarentegen goedgevonden, Hoogstdeszelfs gewezen buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister aan het koninklijk deensch hof, kamerheer en overste bij den generalen staf, *Johann*, graaf van *Grünne* en *Henricourt*, in gelijke hoedanigheid naar Kassel te benoemen.

De directie van het keizerlijk hof-theater heeft, tot viering van de nagedachtenis van den overleden dichter *Friederich von Schiller*, den 17den dezer, eene representatie ten voordeele zijner weduwe en kinderen gegeven.

(*Hamburger correspondent van den 6 jan.*)

DUITSCHLAND.

FRANKFORT *den 1 January.*

Met brieven uit het zuidelijk Frankryk vernemt men het navolgende:

De engelsche vloot heeft hare standplaats voor Toulon verlaten; voor die haven slechts eenige fregatten achterlatende. Sommige meenen, dat dezelve naar Sicilië gestevend is, om dat eiland zoo veel mogelijk voor eene landing, waarmede het gedreigd wordt, te dekken. Op Majorka zijn eenige duizend man Engelschen geland, die er echter niet lang schenen te zullen blijven. Van Perpignan werden gedurig transporten mond- en krijgsvoorraad naar Catalonie gezonden.

(*Haarlemsche courant van den 12 jan.*)

WETENSCHAPPEN.

Bijdrage, wegens den invloed, welke de kruistogten hebben gehad, op de beschaving, de verlichting en den koophandel van Europa.

Tot het tijdpunt, waarop *Mahomed* eene nieuwe zending van den Allerhoogsten aankondigde, was de wereld wezenlijk verdeeld onder drie godsdiensten, het heidendom, de leer van *Mozes* en die van *Jesus-Christus*. Deze laatste, onderscheiden in griekschen en in latijnsche kerk, breidde zich uit van de oevers des westelijken Oceaans tot aan den Euphraat, en vreesde hare mededingsters niet. Maar het vuur, waarmede de nieuwe profeet zijne aanhangelingen bezielde, verdreef de Christenen uit Azië, en, hen vervolgende tot in de europesche rijken, stichtte het, op de puinhoopen der kerken, den nieuwen eerdienst en het nieuwe geloof. Van dien tijd af, werd het bezoek der heilige plaatsen, die godvruchtige bedevaarten, welke, jaar op jaar, eene menigte personen, uit alle standen, naar Jerusalem lokten, meer en meer moeijelijk; eindelijk, toen, omtrent het midden der elfde eeuw, het rijk der Arabieren werd omvergestooten door de Turken, deden de geweldenarijen van deze laatste, hun drieste dweep-ijver, en de onregtvaardigheden, waar aan zij zich jegens de Christenen schuldig maakten, in aller harten, die gevoelens ontbranden van haat, die behoefte van wraak, die zucht, om de heilige plaatsen van het juk der ongeloovigen te bevrijden, door welke de kruistogten voortgebragt werden.

In deze gesteldheid der gemoederen, doorkruiste een man vol ijver, welken de geschiedenis ons doet kennen onder den naam van *Petrus den Kluizenaar*, onderscheiden landen, overal den krijg predikende, tot verlossing van het heilige land en de bevrijding van het heilige graf. Zijne redevoeringen, zijne schetsen van het lijden en van de vernederingen, welke de Mahomedanen den Christenen in het Oosten aandeden, ontvlamden de drijften en bragten eene verwonderingwaardige eensgezindheid te weeg, om de Turken te verdrijven uit de plaatsen, door hen overweldigd. De kerkvergadering van Piacenza, welke, volgens het getuigen der geschiedschrijvers, door meer dan dertig duizend personen bijgewoond werd, deed de uitspraak, dat het ontwerp van *Petrus* eene ingeving des Hemels was. Deze uitspraak versterkte nog het godsdienstig enthusiasmus, zoodanig, dat,

toen men in het volgende jaar (1095), op het concilie van Clermont, de wapening van de geheele christenheid voorstelde, de gansche vergadering uitriep, dat het Gods wil was: „*God wil het!*" was de oorlogskreet; het roode kruis, dat elk der daarbij tegenwoordigen op zijn kleed hechtte, werd het teeken van verbinding, en gaf deszelfs naam aan deze godsdienstige militie en aan de expeditien van de kruistogten. (1)

Niets kon in de eerste oogenblikken weêrstand bieden aan een leger, waar van de dapperheid aangevuurd werd door een godsdienstig gevoel. Een gedeelte van Klein-Azië, gansch Syrie en Palestina werden den ongeloovigen spoedig ontnomen, de kruisbannier werd op den berg Sion geplant. De wisselvalligheden des oorlogs, en het mistrouwen tegen den griekschen Keizer van Konstantinopolen, bewogen vervolgens de Kruisvaarderen, hunne wapenen tegen hem te rigten; de hoofdstad van het christenrijk, in het Oosten, viel weldra in hunne magt, en, gedurende eene halve eeuw, werd de keizerlijke troon bezeten door een' graaf van Vlaanderen en door zijne afstammelingen.

Ondertusschen, waren de drift en de moed, waar door de overwinningen der Christenen gemakkelijk en snel waren ten uitvoer gebragt, niet genoegzaam, om dezelve te behouden; bezittingen, zoo verre van Europa verwijderd, omringd door oorlogzuchtige en van dweepijver aangevuurde natien, bleven onophoudelijk blootgesteld aan eene spoedige verwoesting. De misslagen der hoofden, hunne verdeeldheden en mededinging naar de oppermagt, de schraapzucht van eenige italiaansche steden, en daarenboven, de meerdere verdiensten van eenige sarazijnsche vorsten, verhaastten den ondergang van de Kruisvaarderen, in het Oosten, en vernietigden de hoop, om de christenheerschappij aldaar te herstellen. Men kent de ongelukken, welke hunne tegenspoeden vergezelden, en de verliezen, welke Europa onderging, in deze gevaarlijke ondernemingen; maar te zeggen, dat dezelve drie millioenen menschen aan de christenheid kostten, is de taal van overdrevenheid aannemen en die van het nageslacht, welke meesttijds eenstemmig zijn. Eindelijk, voor het afloopen der 13de eeuw, dat is te zeggen, omstreeks den jare 1291, werden de Christenen verjaagd uit alle hunne bezittingen in Azië: en deze groote gebeurtenis, welke het lot van de hedendaagsche wereld had kunnen veranderen, bekwam, in de geschiedenis, slechts den naam van eene schitterende dwaasheid: zoo waar is het, dat moed, zonder wijsheid en voorzigtigheid, weinig voldoende is tot het grondvesten van heerschappijen.

Des niettegenstaande, hebben deze onderneming en, hoe buitensporig dezelve ook mogen schijnen, door gebrek aan goed bestuur en overleg bij hen, die daarover het bewind voerden, gelukkige gevolgen gehad, welke men ongetwijfeld er niet van had kunnen verwachten of voorzien. De Kruisvaarderen, naar het heilig land trekkende, reisden door beter bebouwde landen en meer beschaafde staten, dan de hunne. Het was in Italië, dat zij in den beginne vergaderden; Venetië, Genua, Pisa, Amalfi hadden, reeds sedert eene eeuw, aangevangen, zich door den koophandel te verrijken; zij hadden vastbepaalde betrekkingen met de mahomedaansche vorsten van Egypte en Syrie, en dreven, door Alexandrië, aan den eenen, en door den perzischen golf en Konstantinopolen, aan den anderen kant, eene aanhoudende ruiling van koopwaren, waarvan de verzending zich uitstrekte tot in Duitschland en de Nederlanden. Deze steden hadden dus eene zeemagt en vele transportschepen. De Kruisvaarderen huurden dezelve, om over zee naar Dalmatië te steken, van waar zij hunnen togt te land voortzetteden tot aan Konstantinopolen, toen onderworpen aan eenen Keizer van de grieksche belijdenis. Konstantinopolen was te dien tijd de schoonste stad van Europa, en waar men, niettegenstaande de uitspattingen van het hof, eenige schaduw vond van de oude wellevendheid, zeden en kunsten. De zeemagt van het oostersch keizerrijk was aanzienlijk, en fabrijken van kostbare stoffen bestonden er nog. Het was de voornaamste bergplaats van Europa, voor de oost-indische voortbrengselen, sedert dat de Turken, zich meester van Egypte gemaakt hebbende, er bijna den geheelen handel vernietigd hadden, welke over de Roodezee, den Nyl en Alexandrie gedreven werd.

Hoewel de Mahomedanen het grieksche keizerrijk beroofd hadden van deszelfs rijkste provintien, en hetzelve binnen enge palen besloten hielden, heerschten er te Konstantinopolen eene pracht en luister, welke geene der andere steden van Europa opleverde; de wetenschappen werden er beoefend; Azië zelf, door de Kruisvaarderen bemagtigd, bood hen instellingen aan, welke er gevestigd waren, en die men aan de Kalifen verschuldigd was, welke, voor de komst van de Turken, over dat schoone land geregeerd hadden. Het was onmogelijk, dat de christenkrijgers zoo vele landen doorliepen, dat zij zoo vele verschillende wetten en gewoonten zagen, zonder onderrigting en nieuwe kennis aan te winnen; hunne begrippen moesten zich uitbreiden; hunne vooroordeelen verzwakken; nieuwe denkbeelden kiemden in hunne hersenen; zij zagen, bij vele gelegenheden, hoe ruw hunne zeden waren, in vergelijking met die van de beschaafde Oosterlingen; en deze indrukken waren te sterk, om uit hun geheugen gewischt te zijn, bij hunne terugkomst in hun geboorteland. Er vestigde zich eene redelijk wel onderhouden gemeenschap tusschen het Oosten en het Westen. Nieuwe legers trokken gestadig uit Europa naar Azië; terwijl de eerste gelukzoekers tot hunnent terugkeerden, en er eenige verkregen kundigheden medebragten, of gebruiken, aan welke zij zich in die vreemde landen gewend hadden. Ook merkt men op, dat er, weinig tijd na den aanvang der kruistogten, aan de hoven der vorsten veel meer pracht, meer luister bij de publieke plegtigheden, meer schitterends bij de vermaken en feesten heerschte. De kruistogten bragten gelukkige veranderingen in de zeden te weeg, en maakten de volken geschikt tot nieuwe inrigtingen, welke toebragten, om hen nog meer te beschaven.

Zij hadden niet minder invloed op den staat van eigendom, en gevolgelijk op dien van magt, waar van zij het overwigt verzwakten. Om den togt naar het heilig land te doen, en waardiglijk aan de spitse hunner vasallen te verschijnen, waren de edelen verpligt, zich groote sommen aanteschaffen. Het leenroerigstelsel veroorloofde hen niet, om buitengewone belastingen te leggen op hunne onderdanen, welke niet gewoon waren er te betalen. Zij verkochten hunne landerijen, en stonden vrijheden toe aan de gemeenten. Vele groote leenmannen ontdeden zich van aanzienlijke domeinen, welke de Koningen zich bevrijdeden, om, gedurende den eersten kruistogt, zich aanteschaffen de verwijdering, waarin zich deze onafhankelijke mannen bevonden, tijdens hunne reizen, en waar van vele niet weder terugkeerden, gaf aan het koninklijk gezag de gelegenheid, om een geregeld bestuur daartestellen, dat door hunne vorderingen zeer zijn gestoord. Eindelijk, de koophandel had nog meer onmiddelijk gevoel van dezelfde gebeurtenissen, en, met denzelven, ook de andere takken van vlijt, waarvan hij de steun is.

Indedaad, de eerste Kruisvaarders, welke onder het geleide van *Petrus den Kluizenaar* en *Godfried van Bouillon* vertrokken, en zich, door Duitschland en Hongaryë, naar Konstantinopolen begaven, hadden veel te lijden door de langheid van den marsch, door de gevechten, welke zij moesten leveren tegen de bewoners dier landstreken. De legers, die zich nadehand vormden, geleerd door de ondervinding, namen niet meer dien weg, maar gingen liever over zee, dan zich aan dezelfde gevaren blootte stellen; Venetie, Genua, Pisa, bezorgden hen de vaartuigen, op welke zij zich inscheepten. Men ziet, door het geen *Muratori* er van verhaalt (2), dat deze steden ontzaggelijke sommen ontvingen van de Kruisvaarderen, voor de enkele huur hunner schepen. Zij sloten insgelijks koop met hen, voor de levering van den benoodigden voorraad mond- en krijgsbehoeften: terwijl de legers te lande voortrukten, voeren de vloten langs de kust, en voorzagen de troepen, met het geen dezelve noodig hadden; aldus bevonden zich alle de voordeelen vereenigd in de handen der reeders uit deze steden: de voorspoeden der Kruisvaarderen bezorgden hen nog aanzienlijker winsten. De Venetianen, de Genuezen, de Pisaners verkregen de onbepaaldste voorregten in alle oorden van Azie, waar de Christenen zich nederzetteden. De koopwaren, welke zij er heen bragten, of van daar uitvoerden, waren vrij van alle belastingen; zij bezaten geheele voorsteden in eenige zeeplaatsen, en groote straten en eene menigte van huizen in andere steden. Toen de Kruisvaarders Konstantinopolen bemeesterden, en een van hen, *Boudewyn*, graaf van Vlaanderen, op den troon van het Oosten plaatsten, deden de italiaansche staten hun voordeel met deze omwenteling. De Venetianen vooral, welke de onderneming beraamd en een groot deel aan de uitvoering hadden, verzuimden geene der voordeelen, die zij geregtigd waren uit een gelukkig gevolg te hopen. Zij maakten zich meester van een groot gedeelte van den Peloponesus en van eenige der vruchtbaarste eilanden van den Archipel. Vele gewigtige takken van koophandel, tot dien tijd te Konstantinopolen gevestigd, werden overgebragt naar Venetië, Genua en Pisa: deze steden deden aan anderen hare rijkdommen deelachtig worden; de betrekkingen, die dezelve onderhielden te Augsburg, Brugge, Keulen, met de hanzesteden aan de Oostzee grenzende, namen toe; het getal der steden, welke zich tot gemeenten vormden, vermeerderde, en in dezelfde evenredigheid, de vrijheid en de beschaving van het Westen en Noorden van Europa.

Uit deze daadzaken en vele andere, welke men zoude kunnen aanhalen, is het gemakkelijk te besluiten, dat de kruistogten gelukkige gevolgen hebben gehad, met betrekking tot de zeden en den toestand der volken, dat de wanorden, welke sedert dien tijd hebben plaats gevonden, niet minder zouden hebben bestaan, en dat, zonder de veranderingen, welke de gemoederen voorbereid hebben op nieuwe voortgangen in de kunsten, en waar van zij de oorzaak waren, het rijk der domheid en slavernij van langer duur zoude geweest zijn.

(1) Die genen, welke de tentoongestelde wapenrustingen in het museum Napoleon beschouwd hebben, hebben er eenige kunnen opmerken, die van de Kruisvaarderen herkwamen; men zag er op het voorgedeelte van het kuiras, ter linker zijde, een berg van Calvarien, of een enkel kruis, in het ijzer gegraveerd, en somwijlen met goud of zilver ingelegd.

(2) Antiq. Italicæ medii ævi, vol. II, pag. 905.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 7den januarij 1809 waren, op de beurs van Parys, de prijzen der publieke fondsen als volgt: 5 pCt. gecons., interest doende met 22 sept. 1808, 80 fr. 15 c. *Idem*, interest doende met 22 maart 1809, 77 fr. 85 c. Aktien van de fransche bank, 1212 fr. 50 c.

De beursprijs van diversche effecten was, op donderdag den 11den januarij 1809, te Amsterdam, als volgt:

HOLLAND.

Oude obligatien	2½ pCt.	33 à 34	Nat. schuldbrieven	3 pCt.	40¾ à 41
Recepissen geforc. negotiatie 179⅝	2½ —	35¼ à 35½	Dito losrenten	2½ —	35½ à 36
Dito vrijwillige negotiatie 1797	5 —	66½ à 67	—— dito	3 —	40⅞ à 41
Dito negotiatie 1804	5½ —	72½ à 73	—— —— 179⅞	3½ —	46¾ à 47
Obligatien negotiatie 1807	6 —	102 à 102½	—— —— 1801	3⅝ —	46¾ à 47
30 jarige renten 178⅝	5 —	79 à 80	—— domeinen	4 —	79¾ à 80
20 jarige dito 1804	5 —	41½ à 41¾	—— dito 1802	5 —	66¾ à 67⅛
Nat. schuldbrieven	2½ —	35¼ à 36	Bat. rescript., losbaar na den vrede	4 —	55 à 55½
			Certif. negot. 1800	7 —	93½ à 93¾
			Recepissen van dito	7 —	92½ à [illegible]

AMERIKAANSCHE FONDSEN.

Bij *Stadniski*, van 1787	6	pCt.	209	à	211
Bij *van Staphorst*, van 1789	6	—	199	à	203
Bij *Crommelin*	6	—	130	à	131
Bij *van Staphorst*, van 1 jan. 1791	6	—	87	à	87½
Bij *Idem*, van 1 april 1791	5½	—	79½	à	80
Bij *Idem*, van 1 julij 1791	5½	pCt.	77	à	77½
Bij *Idem*, van 1 nov. 1791	4½	—	64½	à	65½
Bij *Idem*, van 1 junij 1792	4½	—	64½	à	65½
Bij *Hope en Comp.*, C. S.	5½	—	107½	à	108
Bij *van Staphorst*, C. S.	5½	—	104	à	104¼

CERTIFICATEN *van* ORIGIN. FONDSEN.

Bij *van Staphorst*, C. S.	3	pCt.	63¼	à	63¾

DENEMARKEN.

Op de kroon, bij *Finman*	4	pCt.	95¾	à	96¾
Op de bank, bij *Dull*	4	—	98½	à	99½
Op de tollen, bij *Idem*	4	pCt.	91½	à	97½
Aziatische comp., bij *Idem*	5	—	93½	à	94½

SPANJE.

Bij *Echenique*	3½	pCt.	47	à	49
Bij *Hope en Comp.*, van 1803	5½	—	77	à	77½
Bij *Hope en Comp.*, van 1807	5½	pCt.	72	à	72¼

OOSTENRIJKSCHE-KEIZERLIJKE.

Op de weenerbank, bij *Coll en Comp.*	5	pCt.	43½	à	46¼
Dito, bij *Idem*	4½	—	42	à	43½
Dito, bij *Idem*	4	pCt.	42	à	43½
Certificaten, bij dito	5	—	38½	à	38¾

RUSLAND, bij *Hope en Comp.*	5	pCt.	88	à	88¼
PORTUGAL, bij dito	5	—	99	à	99¼
NAPELS, bij dito	5	—	93	à	93½
ZWEDEN, bij *Hoggzer en Hasselgreen*	5	—	86	à	86½
SAXEN, bij *Braunsberg*	5	pCt.	103	à	103½
FRANSCHE FONDSEN	5	—	78	à	78¼
CERTIFICATEN *van* DITO, bij *Ketwich en Voomberg*, *van Halmaal en Hagendoorn*, en *Willem Borski*	5	pCt.	78¾	à	79

ZEE-TIJDINGEN.

Den 10 en 11den januarij, te Amsterdam niets gearriveerd; besloten water.
Den 10den, in Texel niets gepasseerd; hetzelve is vol drijfijs; de wind O.
Den 9 en 10den, te Helvoet niets gepasseerd; de wind Z. Z. W.
Den 9 en 10den, te Brielle niets gepasseerd.

Van Caen wordt, van den 23sten december, gemeld, dat, den 17den dito aldaar, een harde noorden wind gewaaid had, waar door 6 kustvaarders op het strand geworpen, en ten halven wege de masten in het zand gewerkt waren; anderen waren verbrijzeld en in stukken geslagen; een geheele equipagie, 12 of 15 man sterk, was verdronken. Het weer bedaard zijnde, waren de kapers l'Hirondelle en Henriette uitgezeild, en hadden vier engelsche schepen met thee, suiker, hop, boter, enz., van Londen naar Dublin, genomen; twee derzelven waren te Cherbourg, een te Harfleur en een te St. Waart la Hougue, opgebragt.

Den 20sten november is door een kaper van Stavanger aldaar opgebragt, een groote engelsche visschers sloep, met 12 man.

Van Elsenеur wordt, van den 31sten december, gemeld, dat de engelsche vloot, welke tot dus verre onder Kullen gelegen had, na dat zich 2 fregatten bij dezelve gevoegd hadden, ten getale van 9 schepen, van daar weg gezeild was.

MINISTERIE van FINANTIEN.

*** De commissaris tot de introductie van het middel der verponding, ressort Workum, arrondissement Hindelopen, adverteert, en waarschouwt, bij deze, de eigenaren van gebouwen in zijn arrondissement, dat, ten gevolge van de bepalingen door Zijne Majesteit, bij Hoogstdeszelfs decreet van den 3den november II., n°. 40, gemaakt, aan henlieden een nader biljet, wegens den aanslag hunner gebouwen, eerstdaags zal worden toegezonden, of ten zijnen kantore zal te bekomen zijn, waar bij de vereischten, welke bij de requesten of memorien van bezwaren moeten worden in acht genomen, breedvoerig worden omschreven: dat gevolgelijk die genen, welke zich reeds om hertaxatie aan den heere anddrost van dit departement hebben geadresseerd, zich als nu nader, overeenkomstig den inhoud van voorsz. biljet, zullen moeten aanmelden, om het effect hunner doleantie te verkrijgen; doch dat ter besparing van dubbelde kosten van zegels, voor de zoodanigen, zij hunne aan den heere landdrost gepresenteerde requesten zullen kunnen terug bekomen, ten kantore van hem commissaris, en zullen kunnen volstaan met daar bij te voegen eene opgezegelde memorie, waarin de bij het nader biljet gerequireerde opgaven behoorlijk worden gedaan, en deze stukken voorts wederom bij hem commissaris inteleveren.

Koldum, den 3den januarij 1809. *De commissaris voornoemd*, G. KEUCHENIUS.

MINISTERIE van OORLOG.

*** Ingevolge autorisatie van zijne excellentie den minister van oorlog, en onder hoogstdeszelfs nadere approbatie, zal de kolonel-directeur der directie van Waal en Maas *J. G. Siderius*, aan den meestbiedenden, voor den tijd van vier achtereenvolgende jaren, publiek doen verpachten:

1°. Het riet- en grasgewas van eenige lands-gronden, om de vesting Geertruidenberg gelegen;
2°. Het riet- en grasgewas op het Lyndonck gelegen;
3°. Het riet- en grasgewas van de redoute, bij het veer van Borstlap gelegen;
4°. Het grasgewas van 's lands gronden, gelegen in de Brielle-polders onder Steelhoven;
5°. Het riet- en grasgewas van de Noord-bosser-schans;
6°. Het gebruik van het gedeelte zaailand, en het grasgewas, mede zogenaamde Booterdijk en Platte-weg, bij de Middelschans gelegen.

Deze verpachtingen zullen geschieden, op zaturdag den 21sten januarij eerstkomenden, in het logement genaamd de stad Parys, te Geertruidenberg, des morgens ten tien uren precies; zullende de verpacht-conditien acht dagen te voren in het voornoemd logement ter lezing liggen, en ook bij den aanwezenden officier der artillerie en genie nadere onderrigting te bekomen zijn.

Wie hier aan gading heeft, kome ten dage, ure en plaatse voornoemd, en doe zijn profijt.

*** De agent *Fischer* zal, ingevolge autorisatie van Z. E. den minister van oorlog, ten overstaan van den commissaris-rapporteur van het district Utrecht, mr. *J. L. Kien*, op maandag den 23sten januarij 1809, des noens ten twaalf uren precies, ten huize hier na beschreven, publiek verkoopen zekere huize, erve en grond, staande en gelegen aan de noordzijde van de Havestraat of zoogenaemde Gortsteeg, binnen Utrecht, zijnde lett. E., n°. 138, voorzien van eene ruime gang, differente zoo boven als benedenkamers, keuken met hare twee bakovens, kelder, zolder, vliering, binnenplaats en groote tuin, gebruikt geweest tot eene bakkerij en manuntentieplaats van het munitie brood voor militairen; alsmede zekere huize, kamer, of erve en grond, staande en gelegen aldaar, westwaards bezijden het gemeld huis, zijnde lett. E., n°. 139; welke huizen, op vrijdag en zaturdag den 21 en 22sten januarij 1809, des voormiddags van 9 tot 12 uren, en des namiddags van 2 tot 4 uren, voor een ieder zullen te zien zijn; waar van de nadere onderrigting te bekomen is, en de koop-conditien acht dagen bevorens ter visie zullen liggen, des voormiddags van 9 tot 12 uren, bij en ten huize van den commissaris-rapporteur voornoemd.

*** De op den 9den dezer maand bepaalde verkooping van *drie overcomplete paarden*, van het corps koninklijke gendarmerie, te Amsterdam, andermaal geen' voortgang gehad hebbende, uit hoofde er zich op het gestelde uur geene koopers van buiten, ter oorzake van de slechte wegen, op de verkoopplaats bevonden, wordt het publiek, mits deze, verwittigd, dat deze vendu zeker plaats zal hebben op maandag den 16den dezer, 's morgens ten elf uren precies, op de ossemarkt, bij de utrechtsche poort, alwaar gemelde paarden, één uur te voren, voor een ieder zullen te zien zijn.

Amsterdam, den 10den januarij 1809. *De kwartiermeester van het corps koninklijke gendarmerie*, VAN GAART.

JUDICATURE over de middelen te water en te lande.

*** De advokaat-fiskaal des Konings, voor de middelen te lande, in het departement Braband, onderrigt zijnde, dat er werkmeesters, kasthouders of winkeliers van goude en zilvere werken gevonden worden, welke niet aan de vepligting, hen bij de wet van den 11den maart 1807 opgelegd, voldoen; en dat het hoogst waarschijnlijk is, dat de betaling van den impost op voorsz. werken, bij gezegde wet bepaald, tot merkelijke verkortinge van 's rijks middelen, wordt uitgeweken, waarschouwt een iegelijk, die dat zoude mogen gaan, dat eerstdaags, in dit departement, in alle winkels, waar in die voorwerpen voorhanden zijn, naar aanleiding van art. 25, van meergemelde wet, eene naauwkeurige visitatie zal geschieden, of en in hoe verre aan het voorschrift der wet is voldaan, en wijders zoodanige mesures zullen genomen worden, waar door het voortdurend maintien der voorsz. wet worde gewaarborgd.

's Bosch, den 10den januarij 1809. *De advokaat-fiskaal voornoemd*, P. S. VAN SON.

*** Wordt geadvertеerd, dat, uit krachte van een mandament van ratificatie, in dato den 30sten december 1808, met de clausule van edicte *ad valvas curiæ*, *in ordinaria formâ*, van president en leden van den raad ter judicature over de middelen te water en te lande van het koningrijk Holland, geïmpetreerd bij den advokaat-fiskaal-generaal des Konings, over evengemelde middelen, door mij ondergeteekenden, eersten gezworen exploicteur van voornoemden raad, na voorgaande klokkeslag, bij openbare edicte *ad valvas curiæ*, uit den naam en van wegen Zijne Majesteit den Koning, zijn gedagvaard allen en een iegelijk, welke zouden willen komen ter reclame of ten beschutte van het motschip, *de Anna Magdalena*, gevoerd geweest bij schipper *Dirk Röve*, op den 8sten julij 1808, van Rusterzyl, met permissie, ter schulpvangst uitgevaren, en op denzelfden 8sten julij uit Banterzyl, of daaromstreeks, aangehouden; en deszelfs geheele of gedeeltelijke lading, of wel de geheele of gedeeltelijke genamptiseerde waarde van dien, bestaande in: twee koffers en twee mantelzakken met kleederen; twee balen koffij, gemerkt met HH, aan elkander vast en door malkander loopende; zes dito, gem. H E; vier dito, gem. met een kruis; tien dito, gem. met een driehoek met de punt na boven staande, waarin eene 8; ½ zakken dito; een baal dito, gem. HB, aan elkander vast en door malkander loopende; tien balen piment, gem. P en B; vijf balen indigo, gem. B, n°. 8; een vat dito, gem. T, n°. 3; zestien stuks melisbrooden; drie zakken zout; vijf hele en drie halve ankers traan, te compareren of gemagtigden te zenden voor gemelden raad, alhier in Amsterdam, op dingsdag, die zijn zal den 17den januarij 1809, des voormiddags de klokke 12 uren, om te aanhooren zoodanigen eisch en conclusie, als de vertoonder, R. O., ter zake voorschreven, als dan zal willen doen en nemen, daar op te antwoorden, en voorts te procederen als naar regten.

Aldus gedaan van de puije van voorn. raad, op den 3den januarij 1809.
Amsterdam, den 3den januarij 1809. H. B. VERBUYS.

*** Wordt geadverteerd, dat, uit krachte van een mandament van ratificatie, in dato den 30sten december 1808, met de clausule van edicte *ad valvas curiæ*, *in ordinaria formâ*, van president en leden van den raad ter judicature over de middelen te water en lande van het koningrijk Holland, geïmpetreerd bij den advokaat-fiskaal-generaal des Konings, over evengemelde middelen, door mij ondergeteekenden, eersten gezworen exploicteur van voornoemden raad, na voorgaande klokkeslag, bij openbare edicte *ad valvas curiæ*, uit den naam en van wegen Zijne Majesteit den Koning, zijn gedagvaard allen en een iegelijk, welke zouden willen komen ter reclame of ten beschutte van tien balen katoene garens, gemerkt RA; vijf balen katoene garens, gemerkt GP; en zeventien zakken steenkolen, gemerkt met een driehoek, met de punt na boven staande; behoord hebbende tot de lading van het schip *de Vrouw Mheneit*, op den 11den julij dezes jaars, op hollandsch territoir genomen door een deensche brik, doch op denzelfden dag hernomen en te Carolinerzyl opgebragt, ofte wel het provenu van dien, te compareren of gemagtigden te zenden voor gemelden raad, alhier in Amsterdam, op dingsdag, die zijn zal den 17den januarij 1809, des voormiddags de klokke 12 uren, om te aanhooren zoodanigen eisch en conclusie, als de vertoonder, R. O., ter zake voorschreven, als dan zal willen doen en nemen, daarop te antwoorden, en voorts te procederen als naar regten.

Aldus gedaan van de puije van voorn. raad, op den 5den januarij 1809.
Amsterdam, den 5den januarij 1809. H. B. VERBUYS.

VERKOOPING van AANGEHOUDEN GOEDEREN.

Ten overstaan van den commissaris-generaal van Zijne Majesteit den Koning, voor de zaken van de convoijen en licenten, zal, op vrijdag den 27sten januarij 1809, des voormiddags ten 10 uren precies, op het zeekantoor te Rotterdam, aan den meestbiedenden, voetstoots verkocht worden, *ad opus habentium*: twee hoekerschepen, het een genaamd *Morgenster*, gevoerd geweest bij schipper *Johan Kortenbout*, en het ander genaamd *Genoegen*, gevoerd geweest bij schipper *J. Bot*; ieder met hun rondhout, staand en loopend want, ankers, tonwen, zeilen, en 50 vischnetten, volgens inventarissen; als mede derzelver ladingen, bestaande in: 64 vischtonnen met zout, 390 groote en 3 kleine ledige haring- of vischtonnen, 447 balen koffij, 15 kistjes blik, een partijtje engelsche manufacturen, als cambridgs en andere katoene lijwaten, 55 baaltjes katoene garens, 50 vatjes indigo, een kist pimmecus, een partijtje kramerij en staalwerk, en 13 stuks engelsche broodsuikers; den 15den en 16den november laatstleden, door den commis-collecteur *B. de Haan* en *M. van Boven*, gezaghebber van 's lands recherche vaartuig *de Castor*, benevens *L. Coulleboeuf*, commis van toezigt, voor den Brielle aangehouden; als mede:

circa 3500 ℔ zwaar beschadigde koffij,
8 zakken zwaar beschadigde indigo,
38 hele, 1 half, 3 quart en 1 achtste tonnen zontevisch,
en twee achtste tonnen haring;

gelost uit het hoekerschip, genaamd *de Anna*, gevoerd geweest bij schipper *Pieter van Daalen*, den 10den december laatstleden, mede door bovengemelden commis-collecteur, gezaghebber en commis van toezigt, voor den Brielle, aangehouden.

Iemand nadere onderrigting begeerende, adresseere zich ten kantore van den vendumeester *van Beeftingh*, te Rotterdam, alwaar de schepen zijn liggende in de Haringvliet, en de goederen in een pakhuis en op een zolder van den west-indischen handel, op de Nieuwehaven, zuidzijde, en op een zolder op de Nieuwehaven, noordzijde, M, n°. 283; en aldaar, des woensdags en donderdags vóór de verkooping, des voormiddags van 10 tot 12, en des namiddags van 3 tot 5 uren, voor een ieder te zien.

*** Het gemeente-bestuur van St. Oedenrode zal, op woensdag den 25sten januarij 1809, ten raadhuize aldaar, publiek aanbesteden het collecteren van dorps reeele en personele lasten, en wel voor den tijd van drie jaren.

Op last van het gemeente-bestuur voornoemd, J. D. E. JONG, *secretaris*.

BIJ HET BUREAU DER KONINKLIJKE COURANT, te *Amsterdam*.